

Obraz právě domalovaný

HLINECKO – HLÍNU NAHRADILO MLÉKO A ELEKTROSPOTŘEBIČE

Říkejme těm místům třeba krajina začátků. Rodí se zde totiž třeba začátky našich dnů, rituály každodenního vstávání. Plátek chleba do toustovače a voda do rychlovarné konvice.

Nebýt elektrospotřebičů ETA, obojí by mohlo zůstat studené a den by nestál za nic. Zalitá káva a do ní trochu kondenzovaného mléka. Jen málokdo mu řekne jinak než tatra. I tento název má svůj počátek zde – v Hlinsku v Čechách.

(OBEČ VČELÁKOV)

Ranní rituály ale nejsou to jediné, čemu dává Hlinsko tradiční začátek. Co třeba takové zalíbení ve výtvarném umění? Aniž by člověk malbu studoval a bádal v její historii, obraz U nás v Kameničkách zná z reprodukcí ze školních chodeb každý.

Antonín Slaviček vstoupil s touto krajinou do dějin a v mnoha generacích tak nastartoval zájem o krajinomalbu. Kde se tento obraz zrodil, si můžete prohlédnout na vlastní oči. Z Hlinska to je do Kameniček přibližně pět kilometrů po silnici 343 směrem na Svatku.

Čtyřiatřicetiletý Slaviček si u hráze rybníčku, porostlého břizami a jeřabinami, postavil stojan v roce 1904. Více než sto let nijak neubralo jeho obrazu na působivosti, pouze školní chodby poněkud zmenšily skutečné rozměry Slavičkova plátna. Zatímco reprodukce mívají velikost nanejvýš rozevřeného školního sešitu, originál – vystavený v pražské Národní galerii – má rozměry 166 krát

192 centimetrů. Dům, ve kterém Slaviček v letech 1903 až 1907 pobýval, najdete snadno. Stojí hned vedle silnice, na zdi je umístěna pamětní deska a v sousedství domu malý rybníček.

Levné obrazy, drahý výminek

Za pět let, co Slaviček bydlel i s rodinou v podnájmu na Volákově gruntu, namaloval na sedm desítek obrazů zachycujících Kameničky a jejich okolí. Co měsíc, to jeden obraz. O malebnosti krajiny vypovídají úryvky z dopisů, které malíř posílal svým přátelům do Prahy: „Ta krajina nutí k přemýšlení. Tak to všechno na mne působí jako jednoduchá národní píseň. Dojmy jsou tak silné, že mohou svojí tíhou udusit.“

Jako pozvánka k cestě na Vysočinu fungovaly Slavičkovy dopisy spolehlivě a snad přilákají i vás. Před vámi je vyslyšeli například malíři Herbert Masaryk, Rudolf Kremlička nebo Bohuslav Dvořák, na návštěvu přijel

také profesor Emanuel Tilsch se svou ženou spisovatelkou Annou Marií. Místní fara se pak při pražských návštěvách proměňovala v improvizovaný penzion.

Je poctivé říci, že Slavička nedrželo v Kameničkách jen magické působení krajiny. K setrvání v malé víscce měl i prozaické důvody. Vejmínek statkáře Voláka si chtěl koupit a chtěl si na něj vydělat prodáváním svých obrazů. A proto maloval a maloval. Za umění se však neplatilo zrovna nejlépe, a tak po pár letech sbalil Slaviček plátna a vrátil se s rodinou do Prahy. Obraz, na kterém je zachycený rybník Krejcar na jižním okraji Kameniček, by na nákup chalupy vydělal až dnes.

Než Kameničky opustíte, zastavte se u zdejšího kostela. Nalevo od vchodu tu najdete pomník faráře Parduse, který se spisovatel Karlu Václavu Raisovi stal v románu Západ předlohou pro postavu prvofaráře Kalouse.